

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 11C/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514203152
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mlejová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2014:7514203152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Dagmar Mlejovou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova č. 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: C. Š., D..XX.X.XXXX, N. N. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zast., JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou Advokátskej kancelárie, Urbánkova 1562/6, Košice, IČO: 35 561 734 v konaní o zaplatenie 115,05 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 79,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 79,05 eur od 3.10.2012 až do zaplatenia v mesačných splátkach po 10 eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré je povinná vždy zasielať do konca každého mesiaca, pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom podaným na tunajší súd dňa 13.2.2014 domáhal, aby žalovaná bola zaviazaná zaplatiť mu 115,05 eur s prísl. a trovy konania.

V žalobnom návrhu uviedol, že so žalovanou uzavrel zmluvu o pripojení č. V., na základe ktorej žalovanej vypožičal 1 ks SIM karty, ktorá žalovanej umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Žalobca ďalej uviedol, že pri uzavretí Dodatku k zmluve č. V., odpredal žalovanej 1 ks mobilného telefónu značky Samsung E2550 white za kúpnu cenu 1 euro, pričom cena mobilného telefónu bola 58 eur.

Žalovaná nezaplatila riadne a včas cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných za obdobie máj 2012 až júl 2012.

Nárok žalobcu preto v tomto konaní podľa žaloby pozostáva z nároku na zaplatenie faktúr za poskytnuté služby v sume 57,05 eur a z nároku na náhradu škody vo výške 58 eur, ktorá bola vyčíslená ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu.

Listom doručeným súdu dňa 28.04.2014 oznámilo Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa POS vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej a poukázalo na neprijateľné a teda absolútne neplatné zmluvné podmienky.

Súd za splnenia podmienok uvedených v ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktorí hoci boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, sa na pojednávanie nedostavili a svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili.

Žalovaná sa vo veci písomne nevyjadrila. Na pojednávaní dňa 30.9.2014, po výzve súdu, aby sa vyjadrila k žalobe prehlásila, že sa pripája k vyjadreniu vedľajšieho účastníka a žiada, aby súd zamietol v časti zmluvnej pokuty a zaviazal ju na zaplatenie za poskytnuté služby. Zároveň požiadala o možnosť zaplatiť svoj dlh v splátkach po 10 eur mesačne, z dôvodu jej nepriaznivej finančnej situácie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil tento skutkový stav:

Z dokladov predložených žalobcom bolo zistené, že dňa 14.12.2001 uzavreli účastníci konania Zmluvu o pripojení č. A0343703. Dňa 9.9.2011 uzavreli účastníci konania Dodatok k zmluve o pripojení. Predmetom zmluvy o pripojení Č. V. bolo zapožičanie SIM karty Č..XXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke číslo XXXX XXX XXX. Dohodnutý bol účastnícky program Globtel 50 a služby Globtel správy, Clip.

Z Dodatku (bod 1.2) ku zmluve o pripojení je zrejmé, že žalovanej bol žalobcom predaný mobilný telefón Samsung E2550 white so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1 eur.

Z písomných dokladov predložených žalobcom - faktúry č.5164387749 zo dňa 22.5.2012 splatnej 5.6.2012 vyplýva, že žalovaná mala zaplatiť žalobcovi sumu 78,72 eur, z faktúry č.XXXXXXXXXXX zo dňa 22.5.2012 splatnej 5.6.2012 vyplýva, že žalovaná mala zaplatiť žalobcovi sumu 1,33 eur, z faktúry č.XXXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2012 splatnej 6.7.2012 vyplýva, že žalovaná mala zaplatiť žalobcovi sumu 28,31 eur, z faktúry č.XXXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2012 splatnej 6.7.2012 vyplýva, že žalovaná mala zaplatiť žalobcovi sumu 1,33 eur.

Žalovaná v lehote splatnosti faktúry nezaplatila, čím porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej z platne uzavretej zmluvy.

Pokusom o pokonávku zo dňa 20.9.2012 žalobca žalovanú vyzval k úhrade pohľadávky vzniknutej neuhradením vyššie uvedených faktúr, zmluvnej pokuty a poplatku za mimosúdne vymáhanie v celkovej výške 148,01 eur, ktorú žalobca žiadal zaplatiť najneskôr do 4.10.2012.

Žalobca uviedol, že žalovaná na pokus o pokonávku reagovala čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 22 eur.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej, Združenie Pomoc a ochrana spotrebiteľa POS, vo svojom vyjadrení uviedlo, že žalobca uplatnil voči žalovanej dva samostatné nároky, a to sumu 79,05 eur za nezaplatené telekomunikačné služby a sumu 58 eur titulom náhrady škody. Samostatný uplatnený nárok žalobcu titulom nezaplateného hovorného vedľajší účastník nespochybňoval, namietal však opodstatnenosť nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že žalobca si už neuplatňuje nárok titulom zmluvnej pokuty, uvedomujúc si zákonnú prekážku podľa § 53a OZ, ktorú predstavujú právoplatné

rozsudky vo vzťahu k žalobcovi formulovaným ustanoveniam o zmluvnej pokute v Dodatkoch k zmluve o pripojení a ktoré sú postihnuté absolútnou neplatnosťou ako neprijateľné zmluvné podmienky. Z uvedených dôvodov si uplatňuje nárok na náhradu škody, pričom škodu vyčíslil ako rozdiel medzi trhovou cenou a poskytnutou zľavnenou cenou mobilného zariadenia. Samotný žalobca sa však dopustil protiprávneho konania tým, že konal v rozpore s § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z.; za viazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky aj samostatne. Podľa názoru vedľajšieho účastníka však žalobca iba vytvára zdanie, že predáva mobilné telefóny samostatne, aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovanie služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Ďalej uviedol, že súd sa musí vyporiadať s existenciou jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktorých skúmanie je potrebné pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Tvrdenie žalobcu, že škodu predstavuje poskytnutá zľava za mobilný telefón nemôže obstať ani z hľadiska skúmania príčinnej súvislosti ako predpokladu zodpovednosti za škodu, nakoľko zľavu poskytol žalobca dobrovoľne ešte pred konaním žalovaného. Vznik škody u žalobcu vedľajší účastník nepoprel, avšak táto nemôže predstavovať rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilného zariadenia.

Vedľajší účastník namietal len samostatný nárok žalobcu na zaplatenie náhrady škody nie nezaplatených telekomunikačných služieb, preto navrhol, aby v časti hovorného v sume 79,05 eur s príslušenstvom súd žalobe vyhovel, v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie náhrady škody v sume 58 eur žalobu zamietol. Zároveň žiadal o náhradu trov konania.

Z Dodatku k zmluve o pripojení bolo ďalej zistené, že zmluvní účastníci sa dohodli, že žalovaná po dobu 24 mesiacov zostane v zmluvnom vzťahu so žalobcom. V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka, najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 dodatkov, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj došlo k ukončeniu jeho platnosti, je účastník - žalovaná, povinná zaplatiť zmluvnú pokutu 58 eur (bod 2.5). Podľa dodatkov právo na zmluvnú pokutu vznikne samotným porušením povinnosti účastníka, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku, napr. odstúpením od zmluvy. Zmluvnú pokutu je účastník povinný zaplatiť bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti. Účastník - žalovaná je zároveň povinná uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 OZ záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vzniknúť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 491 ods. 2 OZ na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 491 ods. 3 OZ na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. b/ zákona č.351/2011 Z.z. účinného v čase uzavretia Dodatku k zmluvám podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry. Podľa § 43 ods. 1 písm. d citovaného zákona, podnik má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie.

Podľa čl. 2 bod 2.2 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. /ďalej len VPPVEKS/zmluva je dvojstranný právny úkon medzi spoločnosťou Orange Slovensko a.s. a účastníkom, ktorým sa spoločnosť Orange Slovensko zaväzuje účastníkovi zriadiť prístup k jej VTS a sprístupniť účastníkom požadované služby a účastník sa zaväzuje platiť cenu za zriadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb.

Podľa čl. 4 bod 4.4 písm. a/ VPPVES spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa čl. 4 bod 4.5 odstúpením sa zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení.

Podľa čl. 4 bod 4.10 ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko a súčasne vyrovnať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko po zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Doloženými listinnými dokladmi mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bol platne založený záväzkový vzťah týkajúci sa poskytovania telekomunikačných služieb v mobilnej sieti žalobcu. V zmysle ujednaní vyplývajúcich z uzavretej zmluvy, ako aj zo Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, bola žalovaná povinná hradiť cenu poskytnutých služieb vyúčtovaných žalobcom za dohodnuté zúčtovacie obdobie.

Faktúry žalovaná nezaplatila v lehote splatnosti, preto jej bola uložená povinnosť zaplatiť sumu vyúčtovanú faktúrami za poskytnuté služby v sume 57,05 eur.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis.

Pokiaľ ide o výšku úrokov, súd ich priznal v zmysle ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., účinného do 31.1.2013, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa § 10 c. cit. zákonného ustanovenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Žalovaná podľa pokusu o pokonávku mala platiť najpozdejšie do 2.10.2012, preto odo dňa 3.10.2012 sa dostala do omeškania a od tohto dňa súd žalobcovi priznal úroky z omeškania v zákonnej výške zo sumy 57,05 eur.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s cit. zák. ustanoveniami súd rozhodol vo veci a vzhľadom na finančnú situáciu žalovanej v čase rozhodovania súdu jej povolil zaplatiť dlh v splátkach. (Žalovaná a jej manžel sú dôchodcovia s príjmom vo výške 187 eur resp. 440 eur z ktorého platí žalovaná úver vo výške 60 eur a jej manžel úver vo výške 150 eur.)

Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že zmluvná pokuta dohodnutá účastníkmi v Dodatku k zmluve o pripojení, mala ako občianskoprávny inštitút plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy o pripojení, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, avšak žalovaná si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanej a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanej. V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku žalobcu z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, s tým, že ustanovenie Dodatkov zmlúv o pripojení, v ktorom je dohodnutá zmluvná pokuta, bolo v inom súdnom konaní označené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, domáha sa žalobca v tomto konaní svojho nároku proti žalovanej z titulu náhrady škody za odpredaný mobilný telefón Samsung E2550 white vo výške 58 eur. Škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilných telefónov a ich akciovou cenou. Ide o škodu žalobcu, ktorú mu žalovaná spôsobila tým, že získala mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku k zmluve o pripojení sa zaviazala používať služby, za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaná si bola vedomá, že mobilný telefón je jej predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.2 Dodatku k zmluve o pripojení, ktorého výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu).

Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je potrebné posúdiť ako občianskoprávny vzťah, preto aj pre údajnú náhradu škody je nutné použiť ust. Občianskeho zákonníka o škode.

Podstatou vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná.

V sporovom konaní, akým je aj toto konanie, je povinnosťou žalobcu, ktorý uplatňuje náhradu škody, preukázať existenciu všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, musí teda uniesť svoje dôkazné bremeno (zmluvná pokuta plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody a veriteľovi uľahčuje dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukazovať vznik škody ani jej výšku).

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že zaplatenie škody vo výške 58 eur sa domáha za odpredanie mobilného telefónu žalovanej, pričom škodu vyčíslil ako rozdiel medzi predajnou cenou a akciovou cenou zariadenia.

V danom prípade boli medzi účastníkmi konania uzavretá štandardne formulovaná spotrebiteľská zmluva, ktorá bola vopred koncipovaná žalobcom a žalovaná ako spotrebiteľ bola slabšou zmluvnou

stranou či už z dôvodu informovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokusoch domáhať zmenu už vopred naformulovanej, predtlačenej zmluvy. Podľa typu zmluvy, išlo o zmenu zmiešanú, obsahujúcu aj kúpnu zmluvu.

Podľa § 588 OZ z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. V zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovanou bola dohodnutá kúpna cena za zariadenia 1 euro. Dohodnutú kúpnu cenu žalovaná riadne zaplatila. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu následne menený z dôvodu nesplnenia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovanou vkladal a preto ani rozdiel vzniknutý medzi trhovou cenou a akciovou cenou mobilného zariadenia nie je škodou v zmysle občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Len na dôkaz súd poukazuje na to, že sa odškodňuje „skutočná“ škoda a výška tejto v danom prípade nemôže v žiadnom prípade zodpovedať len matematickému rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou zariadenia.

Pretože žalobca v konaní neunesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal zákonom požadované predpoklady, resp. náležitosti pre občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, súd v tejto časti nárok ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa §150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Súd za dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto prípade považoval finančnú situáciu žalovanej (s manželom sú dôchodcovia s príjmom 187 resp. 440 eur z ktorého platia úvery spolu vo výške 210 eur.)

O nepriznaní trov právneho zastúpenia právnomu zástupcovi žalobcu, súd rozhodol v súlade s § 150 ods. 2 O.s.p. a s poukazom na rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009 a rozsudok OS Revúca, sp. zn. 6C/67/2012.

Vedľajší účastník na strane žalovanej si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Súd má za to, v danej veci ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej - ktorej veci a jej individualizáciou na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Je potrebné rozlišovať, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (vrátane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy účelne nevynaložil, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné. Preto súd s poukazom na vyššie uvedené vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice - okolie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.)

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny

a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).